

The Effect of Criminal thinking on Empathy with the Mediating Role of Helping Behaviors in Female Prisoners with Anti-Social Personality Disorder

Sara Taheri ¹, Sophia Khaneghahi ^{2*}, Mohammadali Fardin ³

1-PhD student, Department of Psychology, Zahedan Branch, Islamic Azad University, Zahedan, Iran.

2-Assistant Professor, Department of Psychology, Zahedan Branch, Islamic Azad University, Zahedan, Iran.

3-Assistant Professor, Department of Psychology, Zahedan Branch, Islamic Azad University, Zahedan, Iran.

Abstract

This research was conducted with the developing a The Effect of Criminal thinking on Empathy with the Mediating Role of Helping Behaviors in Female Prisoners with Anti-Social Personality disorder. The method was descriptive and correlation type, which used the statistical method of structural equation modeling. The statistical research population included all female prisoners with antisocial personality disorder in Isfahan city, who have been sentenced for one year. In the current research, the purposeful random sampling method was used, so that in the first stage, among the total number of female prisoners between the spring and summer of 2024, after the clinical interview and the Milon 3 test, the number of people who were diagnosed with antisocial personality disorder Socially recruited were selected as the target group and were selected with the purposeful sampling method, and their number was 128 people. and in order to participate in the research, research questionnaires including Milon's 3 multi-axis clinical questionnaire (Marnat, 2003), Criminal thinking questionnaire) Glynn Walters, 1995), interpersonal response inventory (Davis, 1983) and sociable personality questionnaire (Penner, 2002), answered. pls software was used for statistical analysis using structural equati pls software was used for statistical analysis using structural equations. The research findings showed that the mediating variable of helping behavior can explain the relationship between Criminal thinking and empathy pls. The research findings showed that the variable of helping behavior plays a mediating role in the effect of Criminal thinking on empathy and strengthens the effect of the two on each other, and according to the results, it can be acknowledged that helping behaviors have a mediating role in the effect of the empathy on Criminal thinking in female prisoners with antisocial personality disorder.

Key words: Empathy, Criminal thinking, Helping Behaviors, Female Prisoners with Antisocial Personality Disorder.

OPEN ACCESS Research Article

*Correspondence: Sophia Khaneghahi *
sophia67khaneghahi@yahoo.com

Received: May 14, 2024
Accepted: June 5, 2024
Published: Spring 2024

Citation: Taheri, S, Khaneghahi, S, Fardin, M. (2024). The Effect of Criminal thinking on Empathy with the Mediating Role of Helping Behaviors in Female Prisoners with Anti-Social Personality disorder. *Journal of Psycho Research and Educational Studies*, 2(1): 85-101.

[doi.org 10.71610/psych.2024.1126841](https://doi.org/10.71610/psych.2024.1126841)

Extended abstract**Introduction**

Imprisonment is a stressful life event that sometimes has severe consequences for a person's mental health, and one of the common disorders among prisoners is antisocial personality disorder, and this disorder has a lot to do with crime and is characterized by illegal, aggressive, deceptive and impulsive behavior. this research was conducted with the developing a The Effect of Criminal thinking on Empathy with the Mediating Role of Helping Behaviors in Female Prisoners with Anti-Social Personality disorder.

Methodology

The method was descriptive and correlation type, which used the statistical method of structural equation modeling. The statistical research population included all female prisoners with antisocial personality disorder in Isfahan city, who have been sentenced for one year. In the current research, the purposeful random sampling method was used, so that in the first stage, among the total number of female prisoners between the spring and summer of 2024, after the clinical interview and the Milon 3 test, the number of people who were diagnosed with antisocial personality disorder Socially recruited were selected as the target group and were selected with the purposeful sampling method, and their number was 128 people. and in order to participate in the research, research questionnaires including Milon's 3 multi-axis clinical questionnaire (Marnat, 2003), Criminal thinking questionnaire) Glynn Walters, 1995), interpersonal response inventory (Davis, 1983) and sociable personality questionnaire (Penner, 2002), answered. pls software was used for statistical analysis using structural equati pls software was used for statistical analysis using structural equations.

Discussion and Results

The research findings showed that the mediating variable of helping behavior can explain the relationship between Criminal thinking and empathy pls. The research findings showed that the variable of helping behavior plays a mediating role in the effect of Criminal thinking on empathy and strengthens the effect of the two on each other. According to the results, it can be acknowledged that helping behaviors have a mediating role in the effect of the empathy on Criminal thinking in female prisoners with antisocial personality disorder.

تأثیر تفکر جنایی بر همدلی با نقش میانجی رفتارهای یاری رسان در زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی

سارا طاهری^۱، سوفیا خانقاهی*^۲، محمد علی فردین^۳

۱- دانشجوی دکتری تخصصی، گروه روانشناسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

۲- استادیار، گروه روانشناسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

۳- استادیار، گروه روانشناسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران.

چکیده

این پژوهش با هدف تأثیر تفکر جنایی بر همدلی با نقش میانجی رفتارهای یاری رسان در زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی، انجام گرفت. روش پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی بود که از روش آماری مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. جامعه‌ی آماری پژوهش شامل کلیه زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی شهر اصفهان بود که حداقل یک سال از محکومیت آن‌ها می‌گذرد. در پژوهش حاضر از روش نمونه‌گیری تصادفی هدفمند استفاده شد، بدین صورت که در مرحله اول از بین تعداد کل زنان زندانی در فاصله بهار و تابستان ۱۴۰۲، پس از اجرای مصاحبه بالینی و اجرای آزمون میلون ۳، تعداد افرادی که تشخیص اختلال شخصیت ضد اجتماعی گرفتند به عنوان گروه هدف و با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند که تعداد آنها ۱۲۸ نفر بود و جهت شرکت در پژوهش به پرسشنامه‌های پژوهش شامل پرسشنامه بالینی چند محوری میلون ۳ (مارنات، ۲۰۰۳)، پرسشنامه تفکر جنایی (گلین والترز، ۱۹۹۵)، پرسشنامه فهرست واکنش‌های بین فردی (دیویس، ۱۹۸۳) و پرسشنامه شخصیت جامعه‌پسند (پنر، ۲۰۰۲)، پاسخ دادند. جهت تجزیه و تحلیل آماری به شیوه معادلات ساختاری، از نرم افزار *pls* استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که متغیر رفتار یاری‌رسانی در تأثیر تفکر جنایی بر همدلی نقش میانجی دارد و تأثیر این دو بر یکدیگر را تقویت می‌کند و با توجه به نتایج حاصل می‌توان ادعان داشت که رفتارهای یاری رسان در تأثیر همدلی بر تفکر جنایی زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی دارای نقش میانجی می‌باشد.

واژگان کلیدی: همدلی، تفکر جنایی، رفتارهای یاری‌رسان، زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی.

دسترسی آزاد

مقاله علمی پژوهشی

نویسنده مسئول: *سوفیا خانقاهی

sophia67khaneghahi@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۲/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۱۶

تاریخ انتشار: بهار ۱۴۰۳

استناد: طاهری، سارا، خانقاهی، سوفیا، فردین، محمد علی.

(۱۴۰۳). تأثیر تفکر جنایی بر همدلی با نقش میانجی

رفتارهای یاری رسان در زنان زندانی دارای اختلال شخصیت

ضد اجتماعی. فصلنامه روان پژوهی و مطالعات علوم

رفتاری، ۲(۱): ۸۵-۱۰۱.

doi.org/10.71610/psych.2024.1126841

مقدمه

حبس یک رویداد استرس‌زای زندگی بوده که گاهی اوقات پیامدهای شدیدی برای سلامت روان فرد در پی دارد و افرادی که دارای سابقه حبس می‌باشند در مقایسه با جمعیت عمومی بیشتر در معرض خطر ابتلا به افسردگی شدید، افزایش نارضایتی آنان از زندگی و نرخ بالای ابتلا به اختلالات خلقی می‌باشند (پورتر و دمارکو، ۲۰۱۹).

در سپتامبر ۲۰۱۵، موسسه تحقیقات سیاست جنایی، گزارش داد که بیش از ۷۰۰۰۰۰ زن در سراسر جهان در زندان به سر می‌برند و شایان ذکر است که نسبت جمعیت زندانیان زن در حال افزایش می‌باشد که در بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵، ۳۸/۶۲ درصد افزایش یافته‌است (سازمان جهانی زندانیان، ۲۰۱۸). بر اساس گزارش مرکز بین‌المللی مطالعات زنان، ایران در میان صد و نود و هفت کشور جهان از لحاظ فراوانی زنان زندانی، رتبه هشتاد و یک را دارا می‌باشد (فرهمند و همکاران، ۱۴۰۰)، در عین حال، بر اساس گزارش نیروی انتظامی تعداد محکومان زن از سال‌های ۱۳۸۰-۱۳۶۰، چهار برابر شده است (وارسته فر و حاشیه داران، ۱۳۹۱) و اگرچه سهم زنان در ارتکاب جرم افزایش یافته است، ولی هنوز میزان جرم زنان کمتر از پانزده درصد میزان کل جرم‌هاست و این اصل در تمام کشورهای دنیا و از جمله در ایران صادق است، به طوری که در ایران زنان تنها ۴/۴۸ درصد زندانیان را تشکیل می‌دهند (صالحی، ۱۳۹۰).

همچنین زندانیان به طور نامتناسبی از طیف وسیعی از مشکلات بهداشت روانی و نرخ بالاتر اختلالات روان‌پریشی نسبت به جمعیت غیر زندانی رنج می‌برند (براتولوموس و استرلان، ۲۰۲۱) و در تعدادی از پژوهش‌ها سطوح بالایی از بروز اختلالات روانی در زندانیان در مقایسه با جمعیت عمومی شناسایی شده است، به عنوان مثال، طبق یک مطالعه مرور سیستماتیک در زندانیان بزرگسال، شیوع روان‌پریشی و افسردگی اساسی در مردان به ترتیب ۳/۷ و ۱۰/۵ درصد و در زنان ۴ و ۱۲ درصد گزارش شده است، این در حالیست که شیوع روان‌پریشی و افسردگی اساسی در جمعیت عمومی با سن مشابه ۰/۴ و ۲/۱ درصد و ۰/۵ و ۴/۶ درصد بوده است (ژانگ، ژو، چن، جاو، لو و همکاران، ۲۰۲۰). همچنین طبق گزارشات از هر هفت زندانی یک نفر از افسردگی شدید یا روان‌پریشی رنج می‌برد (ادگمان و وارنر، ۲۰۱۹).

یکی از اختلالات شایع در میان زندانیان، اختلال شخصیت ضد اجتماعی می‌باشد و این اختلال ارتباط زیادی با جرم و جنایت داشته و با رفتار غیرقانونی، تهاجمی، فریبنده و تکانشی مشخص می‌گردد (یانگ، وانگ، شاو، لویی و ژنگ، ۲۰۲۲). مطالعات اپیدمیولوژیک در مورد اختلال شخصیت ضد اجتماعی در جمعیت عمومی نادر می‌باشد، اما یک مطالعه متاآنالیز اخیر از ده مطالعه در کشورهای غربی نشان داد که حدود ۳/۱ درصد از جمعیت عمومی به عنوان اختلال شخصیت ضد اجتماعی تشخیص داده شده‌اند (ولکرت، ۲۰۱۸). شایان ذکر است، شیوع این اختلال در زندان حدود ۴۷/۲ درصد افزایش یافته است و این بدان معناست که جمعیت زندانیان در معرض خطر بالای ابتلا به این اختلال قرار دارند و همچنین این اختلال به شدت با بزهکاری نوجوانان و بزرگسالان مرتبط می‌باشد (یانگ و همکاران، ۲۰۲۲). از طرفی یکی از بسترهای مناسب برای رشد گرایش به جرم، درهم تنیدگی رفتارهای متقابل اجتماعی در قالب بی‌نظمی سازمان نیافته بافتاری است و در واقع صحنه جرم دارای حداقل دو بازیگر بوده که یکی از این دو می‌تواند دارای سبک تفکر مجرمانه بوده که بر خاسته از سازمان شناختی فرد است که در راستای تاکید بر چگونگی

1 Porter & DeMarco

2 World Prison Brief

3 Bartholomaeus & Selan

4 Zhong, Zhu, Chen, Guo, Luo & et all

5 Edgemon & Warner

6 Yang, Wang, Shao, Liu & Genga

7 Volkert

مدیریت هیجانات و رفتارهای فرد ضروری است افکار و ساختارهای او مورد تحلیل قرار گیرند از این رو مفهوم مدیریت هیجانات یا هوش هیجانی و تاثیر آن بر رفتار مجرمانه حوزه ای قابل اعتنا در پژوهش است (هیل، ۲۰۲۰).

پژوهشگران روان‌شناسی و جرم‌شناسی مدت‌هاست که علاقه‌مند به درک بی‌شمار عوامل متقابل - بیولوژیکی، روان‌شناختی و اجتماعی - بوده‌اند که توضیح می‌دهند چرا افراد خاصی درگیر رفتارهای جنایی و ضد اجتماعی می‌شوند (پائولو، مورینا، کوریا، ریچارد، انمان و همکاران، ۲۰۲۲). پژوهش‌های پیرامون ویژگی‌های شخصیتی نشان می‌دهد که رفتار مجرمانه و ضداجتماعی تجلی ناهماهنگی شخصیت بوده که در آن گرایش‌ها و واکنش‌های عاطفی به طور ضعیفی توسط فرآیندهای شناختی مرتبه بالاتر پردازش و تنظیم می‌شود (زیور، ۲۰۲۲).

سبک زندگی مجرمانه حاصل فرآیند اجتماعی شدن است که در آن فرد به طور فزاینده‌ای درگیر فعالیت‌های مجرمانه می‌شود و با رفتار مجرمانه همزاد پنداری می‌کند (زانا، ۲۰۱۹) و یکی از مهمترین عوامل در رفتار مجرمانه، تفکر جنایی است که به عنوان الگویی از باورهای مرتبط و در جهت حمایت از سبک زندگی مجرمانه تعریف می‌شود و افراد با تفکر جنایی دارای یک سری ویژگی‌های روان‌شناختی همچون مسئولیت‌پذیری پایین، انکار و خشم بالا هستند و سبک اسناد آن‌ها بیرونی و پایدار است (سینها، ۲۰۱۶). تفکر جرم‌زا شامل نگرش‌های حمایت‌کننده از جرم، پردازش شناختی در طول انجام یک جرم، و منطقی‌سازی برای جرم بوده و یک عامل خطر برای شروع، حفظ و استمرار رفتار مجرمانه است (تیمکو، میشل، کوکیار، اسملسون و بلونین، ۲۰۲۲).

در دهه اخیر، کشور ما شاهد تغییرات اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی فراوانی بوده که با تغییر ارزش‌ها در جامعه و تغییر مناسبات در جامعه همراه است و تمایل به بی‌تفاوتی در شهرهای بزرگ یکی از این تغییرات است که طی آن شهروندان کمتر تمایل دارند در گرفتاری‌ها و مشکلات دیگران یاری‌رسان باشند (زارع و قربانی، ۱۳۹۹).

رفتارهای یاری‌رسان به عنوان فعالیت‌های داوطلبانه‌ای که در آن افراد قصد دارند به فرد یا گروهی دیگر سود برسانند، یا برخی از مشکلات دیگران را برطرف کنند، توصیف می‌شود (ماری، اندرو، برادلی، ماتان، ریچاردز و همکاران، ۲۰۲۲).

افراد یاری‌رسان دارای سه ویژگی دیگر نیز هستند: (۱) احساس یاری‌رسانی یا یک نوع توجه به نیازهای دیگران، (۲) ادراک دیگران یعنی توانایی اینکه خود را به جای دیگران بگذارند و (۳) احساس یاری‌رسانی حتی وقتی فقط احتمال می‌دهد که کمک خواهی دروغین است (کانگ، شن و هان، ۲۰۱۸).

از اواسط دهه ۱۹۶۰ مطالعات و بررسی‌های گسترده‌ای در مورد یاری‌رسانی و بی‌تفاوتی در روابط اجتماعی انجام شده، اما انجام چنین مطالعاتی در ایران چندان مورد توجه نبوده و اطلاعات چندانی در رابطه با این سازه در ایران وجود ندارد (زارع و قربانی، ۱۳۹۹). رفتار یاری‌رسان یا جامعه‌پسند به عنوان یک خصیصه شخصیتی به ارائه تصویر مطلوب و مورد پسند از خود اشاره دارد که هنگام سنجش، موجب می‌شود فرد پاسخ‌هایی تصنعی و ناسازگار با واقعیت بدهد تا از نظر دیگران ایده آل به نظر برسد و این نوع رفتار به عنوان سازه‌ای که موجب می‌شود فرد مورد پسند دیگران رفتار کند ارتباط تنگاتنگی با انضباط پیدا می‌کند (کروون و پروین، ۲۰۱۵). از سویی رفتار ضداجتماعی به مجموعه وسیعی از اقداماتی اطلاق می‌شود که منافع اجتماعی را از بین می‌برد (مثلاً پرخاشگری و نقض قوانین) و یک موضوع بحث برانگیز برای دهه‌های اخیر بوده است و زندگی که فاقد هر نوع مهار احساسات باشد با رفتارهای تکانشی و ضداجتماعی مثل طلاق، حوادث رانندگی، عادات رفتاری مثل سومصرف مواد، تغذیه نامناسب و بی‌نظمی

1 Paulo, Moreiraa, Correia, Richard, Inmana & et all

2 Zwir

3Žana

4 Sinha

5Timkoa, Michael, Cucciare, Smelson & Blonigenab

Helping Behavior

Mary, Andrew, Bradley & Mattan, Richard & et all

8Cervone & Pervin

همراه می‌شود (فینکنز، بویوکان، بومیستر، شومیکر، بارتلز و همکاران؛ ۲۰۱۶). همچنین سطوح بالای انضباط با کاهش پرخاشگری و آسیب‌های روانی کمتر و وابط بین شخصی رضایت بخش تر ارتباط دارد (شارپ، گرین و لويس؛ ۲۰۱۷) و پژوهش‌ها نشان داده‌اند که رفتارهای یاری‌رسان با خصومت، اضطراب، افسردگی، تکانشگری، آسیب‌پذیری و نوززگرایي رابطه منفی دارد (ماری و همکاران، ۲۰۲۲).

یکی دیگر از متغیرهایی که عدم حضور آن یکی از مشخصه‌های اصلی اختلال شخصیت ضد اجتماعی محسوب می‌شود و به عنوان فرآیندی اساسی بر تعاملات انسانی تأثیر می‌گذارد همدلی می‌باشد (هال و شوارتز؛ ۲۰۱۹)، که پژوهشگران نشان دادند که اختلالات همدلی با رفتارهای مخرب همراه بوده است (ون دانگن؛ ۲۰۲۰). از سویی پژوهش‌های اخیر نقایص همدلی را در مجرمان با جرم‌های خشونت آمیز و ارتباط بین پیامدهای اختلال شخصیت ضد اجتماعی و فقدان همدلی، گزارش نمودند (مورو؛ ۲۰۲۰). اگرچه تعاریف متعددی از همدلی وجود دارد اما همدلی امروزه به طور گسترده‌ای به عنوان یک سازه چند بعدی در نظر گرفته می‌شود (اکلند و مرانیس؛ ۲۰۲۰). در میان مفهوم سازی‌های متمایز، می‌توان اذعان داشت که همدلی حداقل دو حوزه اصلی را در بر می‌گیرد: همدلی شناختی و عاطفی و شواهد متا تحلیلی اخیر از مطالعات تصویربرداری مغزی، شبکه‌های عصبی متمایز زیربنای این دو بعد را آشکار نموده‌اند (کوگلر، مولر، ورمینگهوسن، ایخوف و درنتل؛ ۲۰۲۰).

برای دامنه این بررسی، همدلی شناختی به طور گسترده به عنوان توانایی استنباط حالات ذهنی دیگران یا برداشت شناختی از دیدگاه آن‌ها تعریف می‌شود (دیسکامفورت، گرینبرگ و کنراث؛ ۲۰۲۰)، که این استنباط‌ها ممکن است به محتوای شناختی (مثلاً درک افکار، مقاصد یا باورها) و همچنین محتوای عاطفی (مثلاً استنباط احساسات شخص دیگر مرتبط باشند) (ویلینگر، ۲۰۲۰) و برعکس، همدلی عاطفی به عنوان توانایی حساس بودن و تجربه کردن حالات عاطفی که توسط افراد دیگر احساس می‌شود، تعریف می‌شود که با نگرانی همدلانه (مثلاً احساس همدردی با جهت‌گیری دیگر) و ناراحتی شخصی (مثلاً خود محوری) منعکس می‌شود (اسرائیلشویلی، ساتر و فیشر، ۲۰۲۰).

با تکیه بر این یافته‌ها، تفکیک بین همدلی شناختی و عاطفی، منطق روشنی برای بررسی بیشتر پارادوکس احساسات ارائه می‌کند - و به ویژه اگر ماهیت چند بعدی ساختار شخصیت ضد اجتماعی در نظر گرفته شود، به عنوان مثال، در برخی از صفات شخصیت ضد اجتماعی، پردازش شناختی در سطح همدلی ممکن است نقص‌های همدلی عاطفی را جبران کند، در حالی که سایر ویژگی‌ها ممکن است با کمبودهای همدلی گسترده‌تر مشخص شوند (ساکو، مرولد، لو، لاستگراف و باری؛ ۲۰۲۰). بنابراین، اگرچه همدلی (تعریف کلی) را می‌توان به عنوان یک عامل خطر که احتمال پیامدهای ضد اجتماعی را افزایش می‌دهد، در نظر گرفت، جدیدترین تحولات در این زمینه نیاز به یک فرمول مفهومی دقیق‌تر در مورد اینکه چگونه همدلی شناختی و عاطفی ممکن است به طور متفاوتی با رفتارهای ضد اجتماعی مرتبط باشد، می‌باشد (فریک و کمپ؛ ۲۰۲۰).

مروری بر تحقیقات نشان داد که بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سرمایه روانشناختی و تفکر جنایی زندانیان شهر بوشهر (نیازمند، برزگر، بقولی و سهرابی، ۱۴۰۰)، ارائه مدل پیشینی رفتارهای یاری‌رسان بر اساس متغیرهای ادراک خطر، خودکارآمدی و حل مسئله اجتماعی با توجه به متغیر میانجی مسئولیت‌پذیری (زارع و قربانی، ۱۳۹۹)، مقایسه اختلالات

¹ Finkenauer, Buyukcan-Tetik, Baumeister, Schoemaker, Bartels, et al

² Sharp, Green, & Lewis

³ Hall & Schwartz

⁴ Van Dongen

⁵ Morrow

⁶ Eklund & Meranius

⁷ Kogler, Müller, Werminghausen, Eickhoff, & Derntl

⁸ Discomfort, Grynberg & Konrath

⁹ Sacco, Merold, Lui, Lustgraaf & Barry

¹⁰ Frick & Kemp

شخصیت و تفکر جنایی در زندانیان مرد و زن محکوم به جرایم خشونت آمیز (شاه بهرامی، دوکانی فرد، ۱۴۰۰)، بررسی اثربخشی القا رفتار جامعه پسند بر سلامت روانی و جسمانی: نقش شفقت خود و بهوشیاری (کاشانکی، قربانی و حاتمی، ۱۳۹۶)، بررسی همبستگی بین روان‌پریشی، رفتار ضد اجتماعی و همدلی: رویکردی فراتحلیلی در چارچوب‌های مفهومی مختلف (کامپوس و همکاران، ۲۰۲۲)، بررسی عوارض روانی بالا و همبودی در بین زنان زندانیان در چین (لیانگ و همکاران، ۲۰۲۰)، بررسی شخصیت زندانیان مرد: حرکت به سمت یک نظریه یکپارچه مبتنی بر خلق و خوی رفتار جنایی و ضد اجتماعی (پائولو و همکاران، ۲۰۲۲)، بررسی تفاوت‌های جنسیتی در همدلی، هوش هیجانی و توانایی حل مسئله در بین دانشجویان پرستاری: یک مطالعه مقطعی (دنز و همکاران، ۲۰۲۲)، بررسی آسیب‌های دوران کودکی و افکار خودکشی در میان زندانیان زن چینی: نقش واسطه‌ای احساسات منفی و حمایت اجتماعی (ژنگ و همکاران، ۲۰۲۰) و بررسی ویژگی‌های شخصیتی ضداجتماعی و مرزی و آسیب‌های دوران کودکی در زندانیان مرد: اثرات میانجی مشکلات در تنظیم هیجانی (چن و همکاران، ۲۰۲۰)، انجام گرفته است اما بررسی‌های پژوهشگر، نشان داد که نقش میانجی‌گری رفتارهای یاری رسان در رابطه بین تفکر جنایی با همدلی زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی به صورت مدل‌یابی معادلات ساختاری مورد بررسی قرار نگرفته و روابط علی متغیرها بررسی نشده، بدین ترتیب پژوهش حاضر به منظور بررسی فرضیه زیر انجام گرفت:

رفتارهای یاری رسان در رابطه بین همدلی با تفکر جنایی زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی از نقش میانجی‌گری برخوردار است.

روش اجرای پژوهش

روش پژوهش حاضر، توصیفی و از نوع همبستگی بود که از روش آماری مدل‌یابی معادلات ساختاری بر پایه مدل‌یابی علی استفاده شده است. جامعه‌ی آماری پژوهش شامل کلیه زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی شهر اصفهان بود که حداقل یک سال از محکومیت و سابقه زندان آن‌ها می‌گذرد. در پژوهش حاضر از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد به منظور جمع‌آوری اطلاعات پس از هماهنگی لازم با اداره سازمان‌ها و زندان‌های شهر اصفهان و از طریق کسب دستور از ریاست آن اداره و با همکاری پرسنل زندان و با توجه به مبنای نمونه‌گیری در پژوهش‌های مبتنی بر الگوی معادلات ساختاری، در مرحله اول از بین تعداد کل زنان زندانی در فاصله بهار و تابستان ۱۴۰۲، که تعداد آن‌ها حدود ۶۰۰ نفر بودند، پس از اجرای مصاحبه بالینی توسط متخصص بالینی بر اساس نسخه ویرایش شده پنجمین راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی (DSM-5-TR) و اجرای آزمون میلیون ۳، تعداد ۱۸۰ نفر واجد ملاک‌های تشخیصی بودند که بر اساس جدول مورگان حداقل حجم نمونه برای جامعه ۱۸۰ نفری تعداد ۱۱۸ نفر می‌باشد، لذا جهت اطمینان از کفایت تعداد نمونه از بین آن‌ها ۱۳۰ نفر با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. در نهایت با در نظر گرفتن رضایت آگاهانه افراد جهت شرکت در پژوهش پرسشنامه‌های ذکر شده به صورت انفرادی در اختیار آنان قرار گرفت. سپس با حذف پرسشنامه‌های مخدوش، داده‌های ۱۲۸ پرسشنامه با استفاده از روش‌های آماری و به منظور آزمون فرضیه پژوهش تحلیل شد. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل شرط سنی زنان بین ۲۰ تا ۶۰ سال، حداقل یک سال از سابقه زندان آنان گذشته باشد، سطح سواد آن‌ها حداقل ۶ کلاس باشد، داشتن انگیزه و رغبت برای شرکت در پژوهش. ملاک‌های خروج شامل ابتلا به بیماری‌های جسمی که در کنش‌های حرکتی و کلامی برای زنان زندانی محدودیت بوجود بیاورد و ابتلا به اختلال روانی حاد دیگر در پژوهش بود. همچنین در روند اجرای پژوهش، کلیه زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی با رضایت و رغبت شرکت کردند.

ابزار پژوهش

اختلال شخصیت ضد اجتماعی

برای تشخیص افراد دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی، از معیارهای اختلال شخصیت ضد اجتماعی بر اساس پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^۱ که در طی مصاحبه بالینی توسط متخصص بالینی و یک روانپزشک بررسی شد و همچنین پرسشنامه بالینی چند محوری میلون (مارنات،^۲ ۲۰۰۵)، استفاده شد.

پرسشنامه بالینی چند محوری میلون^۳

یک مقیاس خود سنجی است با ۱۷۵ گویه بلی و خیر که ۱۴ الگوی بالینی شخصیت و ۱۰ نشانگان بالینی را میسنجد و برای بزرگسالان بالای ۱۸ سال استفاده می شود. این آزمون یکی از مهمترین ابزارهای سنجش عینی نشانگان بالینی مطرمی باشد. روایی آزمون از طریق تحلیل عاملی تایید شده است و اعتبار آن از طریق همسانی درونی و بازآزمایی، مناسب گزارش شده است، به نحوی که ضرایب اعتبار آم از طریق همسانی درونی و باز آزمایی مناسب گزارش شده است، به نحوی که ضرایب اعتبار بازآزمایی بالایی با میانه ۰/۹۱ برای میلون ۳ گزارش شده است. دامنه فواصل زمانی بازآزمایی ها بین ۵ تا ۱۴ روز بوده است (مارنات، ۲۰۰۵). ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش فوق برای پرسشنامه بالینی چند محوری میلون ۳، ۰/۷۲۳ گزارش شده است.

پرسشنامه سنجش تفکر جنایی^۴

پرسشنامه تفکر جنایی توسط گلین والترز در سال ۱۹۹۵ (ترجمه عبدی، ۱۳۹۲) طراحی شده است و دارای ۳۶ سوال و بر اساس مقیاس لیکرت طراحی شده است، در هر سوال آزمودنی نمره ۱ تا ۵ را کسب می کند، این پرسشنامه ۶ جنبه از تفکر جنایی را مورد بررسی قرار می دهد، این جنبه ها شامل استحقاق (سوالات ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶) توجیه و دلیل آوری (سوالات ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲)، اعمال قدرت (سوالات ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹)، خونسردی (سوالات ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴)، توجیه جرایم (سوالات ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰) و بی مسئولیتی (سوالات ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶) است. ضرایب پایایی (آلفای کرونباخ) پرسشنامه تفکر جنایی، برای خرده مقیاس های استحقاق، توجیه، بی مسئولیتی، میل به قدرت، بی تفاوتی و استدلال خلافکارانه به ترتیب ۰/۷۸، ۰/۷۵، ۰/۶۸، ۰/۸۱، ۰/۶۸، ۰/۷۱، گزارش شده است (والترز، ۱۹۹۵). یک مطالعه مشارکتی ملی، از نمونه ای ۳۲۶۶ نفر بزرگسال شرکت کننده، ضرایب اعتبار و صحت معیار تفکر خلافکارانه را تعیین کرده است، نرخ پاسخ همگانی ۹۲ درصد شرکت کنندگان، واجد شرایط برنامه بود و در همه خرده مقیاس ها به ویژه بی تفاوتی و توجیه، نمره بالاتری از افراد عادی بدست آوردند. در پژوهش انجام شده توسط پژوهشگر نیز برای سنجش ثبات در پایایی آزمون تفکر جنایی، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۶۸ به دست آمد.

پرسشنامه همدلی

برای سنجش همدلی از پرسش نامه ی « پرسشنامه فهرست واکنش های بین فردی ۵ (دیویس، ۱۹۸۳)، استفاده شد. این پرسش نامه، یک ابزار خودسنجی با ۲۸ جمله و ۴ خرده مقیاس است که هر کدام بعدی از ابعاد همدلی کلی را بررسی می کنند و هر خرده مقیاس در این آزمون، دارای ۷ جمله است (دیویس، ۱۹۸۳). این خرده مقیاس ها عبارتند از: ۱- دیدگاه گیری (سوالات ۲۸، ۱۵، ۱۱، ۲۱، ۳، ۸، ۲۵) ۲- خیال پردازی (سوالات ۹، ۱۸، ۲، ۲۲، ۴، ۱۴، ۲۰)، ۳- توجه همدلانه (سوالات ۲۶، ۵، ۷، ۱۶، ۱، ۱۲، ۲۳) و ۴- پریشانی فردی (سوالات ۲۸، ۱۵، ۱۱، ۲۱، ۳، ۸، ۲۵) (دیویس و همکاران، ۱۹۹۶). آزمودنی ها باید میزانی را که هر جمله توصیف کننده ی

¹ Diagnostic And Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-5)

² Marnath

³ Millon Clinical Multiaxial Inventory (MCMI)

⁴ Criminal Thinking Questionnaire

⁵ Measuring individual differences in empathy

وضعیت آن‌ها می‌باشد را در یک طیف ۵ تایی (از ۰، اصلاً مرا توصیف نمی‌کند تا ۴، به خوبی مرا توصیف می‌کند)، مشخص نمایند. سوالات ۷، ۱۲، ۱۵، ۳، ۱۸، ۴، ۱۴، ۱۹ و ۱۳ به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. برای محاسبه امتیاز هر زیرمقیاس، نمره تک تک گویه‌های مربوط به آن زیرمقیاس با یکدیگر جمع می‌گردد. برای محاسبه امتیاز کلی پرسشنامه، نمره همه گویه‌های پرسشنامه با هم جمع می‌شود. دامنه امتیاز این پرسشنامه بین ۰ تا ۱۱۲ می‌باشد (دیویس و همکاران، ۱۹۹۶). هر چه امتیاز حاصل شده از این پرسشنامه بیشتر باشد، نشان دهنده میزان بیشتر شاخص واکنش پذیری بین فردی خواهد بود و بالعکس. دیویس همچنین در سال ۱۹۸۰ و ۱۹۹۴، ضریب آلفای کرونباخ را برای هر چهار خرده مقیاس بین ۰/۷۱ تا ۰/۷۷ گزارش کرد. او پایایی آزمون - آزمون مجدد را نیز، پس از یک دوره ۴ هفته‌ای، بین ۰/۶۲ تا ۰/۸۰ گزارش نمود (دیویس و همکاران، ۱۹۹۴). ضریب آلفای کرونباخ برای هر خرده مقیاس در پژوهش فیض آبادی، فرزاد و شهرآرای (۱۳۸۵)، عبارت بودند از: توجه همدلانه ۰/۶۸؛ خیال ۰/۷۰؛ دیدگاه‌گیری ۰/۶۸ و پریشانی فردی ۰/۷۱. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش فوق برای مقیاس همدلی، ۰/۷۷۳ گزارش شده است.

پرسشنامه رفتار یاری رسانی^۱

شخصیت جامعه‌پسند دربرگیرنده احساسات، افکار و تمایلات فرد در رفتار جامعه‌پسند است و رفتار یاری‌رسان نیز شامل هر عملی است که به دیگران سود برساند. این اصطلاح در مورد اعمالی به کار می‌رود که هیچ سود مستقیمی به فردی که آن اعمال را انجام می‌دهد نمی‌رساند و حتی ممکن است حاوی خطراتی برای او باشد. پرسشنامه شخصیت جامعه‌پسند توسط پینر (۲۰۰۲) تدوین شده است. این نسخه ۳۰ گویه‌ای از مقیاس کامل شخصیت جامعه‌پسند می‌باشد که معمولاً به عنوان مقیاس عمومی در روانشناسی اجتماعی برای ارزیابی گرایش‌های جامعه‌پسند از منظر صفات شخصیتی به کار می‌رود. این ابزار دارای ۷ خرده مقیاس بوده که شامل مقیاس مسئولیت اجتماعی، ارتباط همدلانه، نگاه از منظر دیگران، پریشانی فردی، استدلال اخلاقی دوجانبه، استدلال‌های جهت‌گیری شده - دیگران و ناعدوستی خود گزارشی می‌باشد که در واقع دو عامل کلی کمک‌رسانی و هم‌حسی جهت‌گیری شده-دیگران را می‌سنجد. عامل هم‌حسی جهت‌گیری شده دیگران شامل مجموع نمرات مسئولیت اجتماعی، ارتباط همدلانه، نگاه از منظر دیگران، استدلال اخلاقی جهت‌گیری شده دیگران و استدلال اخلاقی دوجانبه و عامل، کمک‌رسانی شامل مجموع نمرات پریشانی فردی و نوع دوستی خود گزارش دهی، می‌باشد (پینر، ۱۹۹۸)، که در پژوهش فوق برای سنجش متغیر رفتار یاری‌رسان، مجموع نمرات دو مولفه پریشانی فردی و نوع دوستی خود گزارش دهی محاسبه شد. جهت محاسبه نمرات مولفه پریشانی فردی، سوال‌های ۱۷، ۱۹، ۱۴ و مولفه نوع دوستی خود گزارش دهی، سوال‌های ۲۶ تا ۳۰ تحلیل شد. اجرای کل پرسشنامه بین ۱۵ تا ۲۰ دقیقه طول می‌کشد، و جهت ۸ سوال مربوط به متغیر رفتار یاری‌رسان ۵ الی ۱۰ دقیقه زمان کافی بود. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش فوق برای مقیاس رفتارهای یاری‌رسان، ۰/۷۲۹ گزارش شده است. در پژوهش حاضر از آمار توصیفی و آمار استنباطی استفاده شد. در قسمت آمار توصیفی، شاخص‌های مرکزی و شاخص‌های پراکندگی و در قسمت آمار استنباطی برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌ها، از ماتریس همبستگی پیرسون استفاده شد. لازم به ذکر است که در پژوهش حاضر، جهت تجزیه و تحلیل آماری به شیوه معادلات ساختاری، از نرم افزار^۲ pls استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌ها در سطح توصیفی نشان داد که میانگین سنی آزمودنی‌های پژوهش ۳۶/۴۱ سال با انحراف استاندارد ۸/۱۶ برآورد گردید، همچنین در متغیر جمعیت شناختی مدت زمان محکومیت، کمینه برابر با ۱ سال و بیشینه برابر با ۱۷ سال با میانگین ۸/۷۲ و انحراف استاندارد ۴/۶۲ سال برآورد گردید. در متغیر جمعیت شناختی تحصیلات تعداد ۵۸ نفر از آزمودنی‌های پژوهش (۳۶/۷ درصد) دارای تحصیلات کمتر از دیپلم، ۶۸ نفر از آزمودنی‌های پژوهش (۴۳ درصد) دارای تحصیلات دیپلم و ۳۲ نفر باقی مانده (۲۰/۳ درصد)

^۱ Helping Behavior Questioner

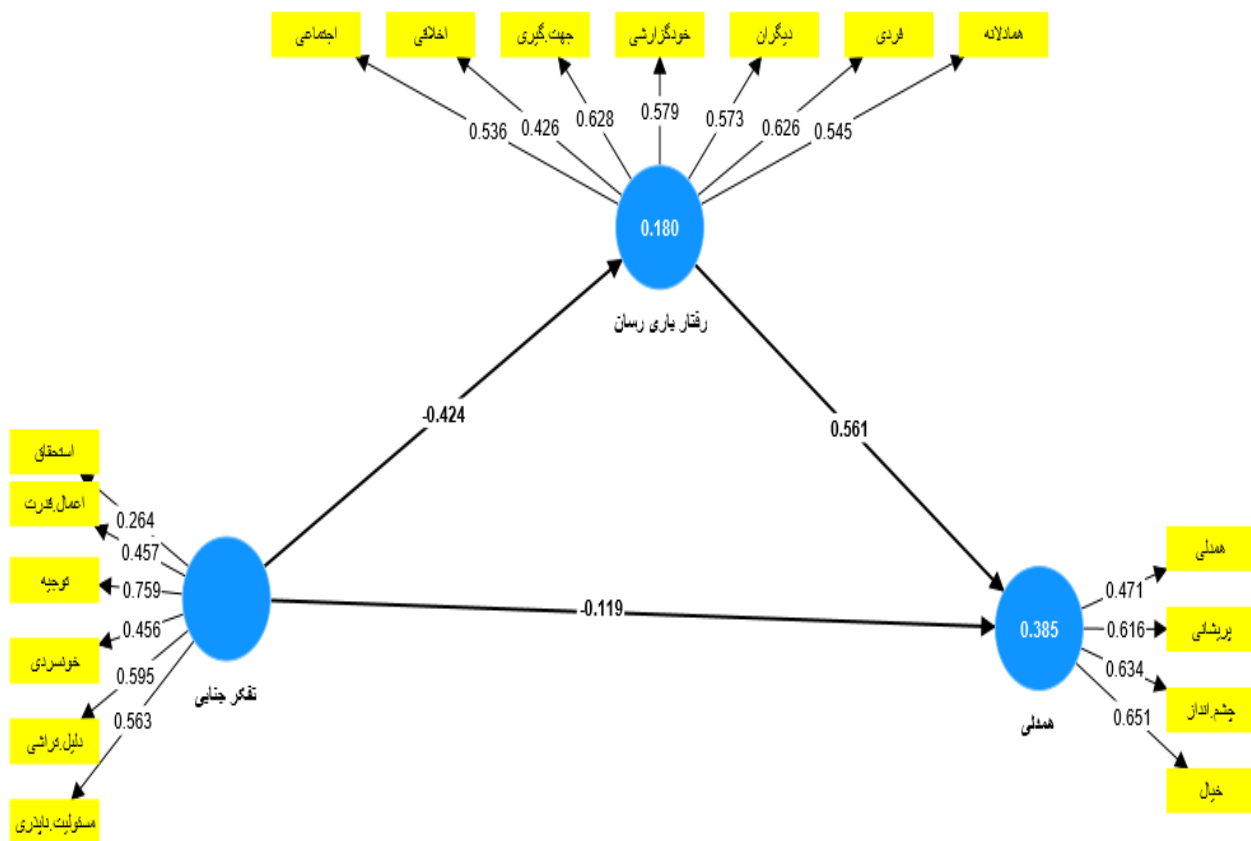
^۲ Partial Least Squares

دارای تحصیلات دانشگاهی بودند. در ادامه در جدول شماره ۱، به بررسی میانگین و انحراف استاندارد داده های توصیفی آزمودنی های پژوهش پرداخته شده است.

جدول ۱. بررسی داد های توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) متغیر های پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد
همدلی	۷۱/۸۱۷	۱۸/۲۹۴
تفکر جنایی	۹۳/۸۴۸	۲۲/۲۹۳
رفتار یاری رسان	۷۹/۰۳۸	۱۹/۳۴۵

همانطور که یافته های جدول شماره ۱، نشان می دهد در پژوهش حاضر میانگین نمره همدلی برابر با ۷۱/۸۱۷ و انحراف استاندارد آن برابر با ۱۸/۲۹۴ بود. در متغیر تفکر جنایی نیز میانگین برابر ۹۳/۸۴۸ و انحراف استاندارد آن برابر با ۲۲/۲۹۳ برآورد گردید. در آخر یافته های جدول فوق نشان دادند در متغیر رفتار یاری رسان میانگین برابر با ۷۹/۰۳۸ و انحراف استاندارد آن برابر با ۱۹/۳۴۵ بود. در این بخش به بررسی فرضیات تحقیق با استفاده از معادلات ساختاری پرداخته شده است.

شکل شماره ۱. مدل ساختاری انعکاسی برازش شده در حالت ضرایب تی و استاندارد

همانگونه که نتایج مدل شماره ۱ نشان می دهد کمترین میزان تاثیر متغیر تفکر جنایی بر رفتار یاری رسانی با برآورد ۰/۴۲ و بیشترین میزان تاثیر متغیر های رفتارهای یاری رسان و همدلی با میزان تاثیر ۰/۵۶ محاسبه گردید.

جدول ۲. شاخص های برازش مدل پژوهش

مدل تخمینی	مدل برازش شده	معیار
۰/۱۰۲	۰/۱۰۲	SRMR
۱/۵۹۳	۱/۵۹۳	D_ULS
۰/۳۳۸	۰/۳۳۸	D-G
۲۷۸/۹۱۱	۲۷۸/۹۱۱	Chi-Square
۰/۳۶۴	۰/۳۶۴	NFI

همانگونه که یافته های جدول شماره ۲ نشان داده شد برآورد های به دست آمده حاکی از برازش مطلوب مدل طراحی شده در پژوهش حاضر است. مقدار SRMR برابر با ۰/۱۰۲ می باشد و با توجه به اینکه بیشتر از ۰/۰۹ است نشان می دهد میانگین مجذور خطاهای مدل مناسب است و مدل رد نشد. مقدار کای دو و میزان شاخص d-G1 و NFI نیز در سطح مطلوب می باشد که نشان می دهند برازش مدل رد نشد.

جدول ۳. شاخص فروئل لاکر جهت ارزیابی روایی و اگرایی مدل اندازه گیری

همدلی	رفتار یاری رسانی	تفکر جنایی	
		۰/۸۳۷	تفکر جنایی
	۰/۵۶۶	-۰/۳۹۸	رفتار یاری رسانی
۰/۵۹۶	۰/۵۹۹	-۰/۳۶۸	همدلی

جدول شماره ۳ روایی و اگرایی با معیار فروئل-لاکر را نشان می دهد. اعداد روی قطر نشان دهندهی AVE است و اعداد زیر قطر مربع همبستگی هست. همان طور که در جدول شماره ۳، نشان داده شده است مقدار AVE برای هر سازه بیشتر از توان دوم همبستگی آن سازه با سایر سازه های موجود در مدل است؛ بنابراین روایی و اگرایی مدل تأیید می شود.

جدول ۴. بررسی ضرایب تاثیر مسیر های مستقیم پژوهش

مسیر	میزان تاثیر	ضریب اصلاح شده	انحراف استاندارد	T آماره	سطح معنی داری
تفکر جنایی ← همدلی	-۰/۱۱۹	-۰/۱۳۴	۰/۰۷۷	۱/۵۴۳	۰/۱۲۳
تفکر جنایی ← رفتار یاری رسانی	-۰/۴۲۴	-۰/۴۵۲	۰/۰۶۷	۶/۲۸۶	۰/۰۰۰
رفتارهای یاری رسانی ← همدلی	۰/۵۶۱	۰/۵۷۲	۰/۰۶۹	۸/۱۷۳	۰/۰۰۶

همانگونه که یافته های جدول شماره ۴، نشان داد شد میزان تاثیر تفکر جنایی بر همدلی ($R=0/11$ & $p<0/01$)، تفکر جنایی بر رفتار یاری رسانی ($R=0/42$ & $p<0/01$)، رفتار یاری رسانی بر همدلی ($R=0/56$ & $p<0/006$)، برآورد گردید. لذا فرضیه های مستقیم پژوهش مبنی بر تاثیر تفکر جنایی بر همدلی و رفتار یاری رسانی و همچنین فرضیه مبنی بر تاثیر رفتار یاری رسانی بر همدلی تایید شد.

جدول ۵. بررسی ضرایب تاثیر مسیر های مستقیم پژوهش

مسیر	نمونه اصلی	میانگین نمونه	انحراف استاندارد	T آماره	سطح معنی داری
تفکر جنایی ← رفتار یاری رسانی ← همدلی	-۰/۲۳۸	-۰/۲۵۸	۰/۰۴۶	۵/۱۷۴	۰/۰۰۰

همانگونه که یافته های حاصل از جدول شماره ۵، نشان می دهد متغیر های تفکر جنایی و رفتارهای یاری رسان ۰/۲۳ درصد از همدلی را پیش بینی می کنند؛ لذا فرضیه پژوهش مبنی بر تاثیر متغیر میانجی رفتار یاری رسانی در تاثیر تفکر جنایی بر همدلی تایید گردید ($t=5/17$ & $p<0/01$).

بحث و نتیجه گیری

تعیین تاثیر تفکر جنایی بر همدلی با نقش میانجی رفتارهای یاری رسان در زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی، از جمله مفاهیم نوین در عرصه روانشناسی است که در این پژوهش هم مورد بررسی قرار گرفت. یافته های مربوط به پژوهش موید آن بود که رفتارهای یاری رسان دارای نقش میانجی در رابطه بین همدلی زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی و تفکر جنایی می باشد. یافته های پژوهش حاضر با نتایج برخی مطالعات همخوانی دارد. از جمله با پژوهش شاه بهرامی، دوکانی فرد (۱۴۰۰)، مبنی بر مقایسه اختلالات شخصیت و تفکر جنایی در زندانیان مرد و زن محکوم به جرایم خشونت آمیز، پژوهش میرهاشمی، زارعی و نظری (۱۳۹۶)، در پژوهشی مبنی بر پیش بینی تفکر جنایی بر اساس متغیرهای شخصیتی و کیفری در مجرمان، پژوهش پائولو و همکاران (۲۰۲۲)، مبنی بر بررسی شخصیت زندانیان مرد: حرکت به سمت یک نظریه یکپارچه مبتنی بر خلق و خوی رفتار جنایی و ضد اجتماعی، پژوهش کامپوس و همکاران (۲۰۲۲)، مبنی بر بررسی همبستگی بین روان پریشی، رفتار ضد اجتماعی و همدلی: رویکردی فرا تحلیلی در چارچوب های مفهومی مختلف و با پژوهش (چن و همکاران، ۲۰۲۰)، مبنی بر بررسی ویژگی های شخصیتی ضد اجتماعی و مرزی و آسیب های دوران کودکی در زندانیان مرد: اثرات میانجی مشکلات در تنظیم هیجانی همسویی دازد. در تبیین یافته های فوق می توان ادعان داشت که اختلال شخصیت ضد اجتماعی یک اختلال عصبی رشدی است که تأثیرات بسیار زیان باری هم بر خود فرد و هم بر جامعه به طور کلی دارد و این افراد به شدت به منافع دیگران بی توجهی می کنند و به آن ها بی احترامی نموده و تصور می شود که رفتار ضد اجتماعی آن ها ناشی از عدم همدلی است که با این حال، همدلی ماهیت چند بعدی دارد که ناهمگونی قابل توجه در نظریه پردازی های موجود نشان دهنده چگونگی همگرایی مؤلفه های عاطفی و شناختی در رفتار همدلانه می باشد (ریچندرز، تربارگ، پیتر، باس، مایک و همکاران؛ ۲۰۲۱). از طرفی افراد دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی، مشکلات مشخصی در حوزه های عاطفی، روابط بین فردی و اختلالات رفتاری داشته و با بی توجهی و بی احترامی به علائق دیگران، به شدت از دیگران سوء استفاده می کنند و آن ها به هیچ عنوان به درد و رنج افرادی که به عنوان طعمه در نظر می گیرند اهمیت نمی دهند و مانند شکارچیان رفتار می کنند و این رفتارهای نامطلوب اجتماعی را نشان می دهند که قطعاً فقدان همدلی نقش

اصلی را در ساختار این اختلال ایفا می‌نماید (آلتوالکر و بیتون، ۲۰۱۴) و به طور معمول، فرآیندهای همدلانه را می‌توان به عنوان چسب اجتماعی در جامعه ادراک نمود، که انسان‌ها را به هم پیوند می‌دهد و وجود ظرفیت برقراری ارتباط با احساسات ابراز شده برای ایجاد درک اجتماعی و روابط اجتماعی و بروز رفتارها جامعه‌پسند بسیار ضروری می‌باشد (ریچندرز و همکاران، ۲۰۲۱). این اختلال با ناتوانی در تشخیص و تنظیم احساسات مرتبط است که منجر به کمبود در همدلی و مشکلات در عملکرد اجتماعی و روز رفتارهای نامطلوب اجتماعی می‌گردد (ادواردز، ارمر، سالووی و کیهل، ۲۰۱۹)، که این مسئله تا حد زیادی به دلیل شیوع بالای خشونت و پرخاشگری ارائه شده توسط افرادی است که نمرات بالایی در این اختلال به دست می‌آورند و در واقع، این صفات افراد دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی با نرخ بالاتری از اعمال مجرمانه همراه بوده است (ژودین، ۲۰۱۷).

از طرفی در زندگی روزمره، افراد انتخاب‌هایی را انجام می‌دهند که مستلزم سنجیدن ارزش یک فایده برای خود یا کمک به دیگری است و نمونه‌های زیادی از انسان‌ها وجود دارند که اغلب رفتارهای جامعه‌پسند را انجام می‌دهند (ساکای، ریموند، مک ویلیامز، میکولیچ و گیلبرتسو، ۲۰۱۹) و هنگامی که فردی یک عمل سخاوتمندانه، توأم با مهربانی، خوبی غیر معمول یا زیبایی اخلاقی و جامعه‌پسند را مشاهده می‌کند، حتی زمانی که شخصاً از آن عمل سود نمی‌برد، می‌تواند احساسات مثبت (مانند شفقت و تحسین)، حالات فیزیولوژیکی (مانند توده‌ای در گلو، گریه، پر بودن در قفسه سینه) و پاسخ‌های شناختی (مثلاً میل به فرد بهتر بودن، داشتن جهان بینی مثبت تر) را تجربه نماید که به نظر می‌رسد یک پاسخ مرتبط با نگرشی باشد که منجر به بروز رفتارهای اجتماعی مطلوب و جامعه‌پسند می‌گردد (وان دو ور و ابرامز، ۲۰۱۸) و از طرفی یک پاسخ یاری‌رسان ممکن است تا حدی ارتباط مستقیم و معنی‌دار بین ویژگی‌های همدل بودن و داشتن عواطف مثبت و حس کمک‌رسانی به افراد را توضیح دهد و به عبارت دیگر کسانی که سطوح بالایی از رفتارهای ضد اجتماعی را دارند، رفتارهای یاری‌رسانی کمتر و میزان بی‌عاطفگی بیشتری و همدلی کمتری را بروز می‌دهند که ممکن است موجب عدم بروز تصمیم‌گیری‌های صحیح جهت بروز رفتارهای یاری‌رسانی را موجب گردد (ریموند و همکاران، ۲۰۱۹) و از آنجایی که این افراد به عنوان شبکه‌ای نام‌شناختی توصیف می‌شود که بی‌حرمتی، خودشیفتگی، و عدم پشیمانی همراه با رفتار ضد اجتماعی و تکانشی را ترکیب می‌کند و همانطور که انتظار می‌رود، نمونه‌های زندانی اغلب ویژگی‌های عاطفی بین فردی مرتبط با ویژگی‌های تکانشی ضد اجتماعی را نشان می‌دهند (فیکس و فیکس، ۲۰۱۵) و تفکر جنایی به سبک‌های فکری خاصی اشاره دارد که به احتمال زیاد منجر به حمایت و حفظ سبک زندگی مجرمانه می‌شوند (والترز، ۲۰۰۷) و به طور طبیعی، یک پیوند اساسی بین اختلال شخصیت ضد اجتماعی، تفکر مجرمانه و رفتار غیرقانونی مشاهده شده است (والترز و ماندل، ۲۰۰۷). در تحقیقی که توسط دمبو، ترنر و جین‌چیل^۸ (۲۰۰۷) انجام شد، روان‌پریشی با ویژگی‌های بالا به طور قابل‌توجهی با نمرات بالا در تمام انواع تفکر جنایی مرتبط بوده و علاوه بر این، شرکت‌کنندگان با ویژگی‌های ضد اجتماعی بالا، به طور معنی‌داری بیشتر احتمال دارد که مرتکب جرم شده باشند و به طور کلی، یافته‌های پژوهشگران رابطه قوی بین صفات ضد اجتماعی و تفکر جنایی را تأیید می‌کنند، که نشان می‌دهد هر دو ممکن است پیش‌بینی‌کننده‌های خوبی برای رفتار غیرقانونی باشند، اگرچه تحقیقات بیشتری برای تأیید این ارتباط در بین افراد غیر زندانی مورد نیاز است (فیکس و فیکس، ۲۰۱۵).

انجام این پژوهش با محدودیت‌هایی همراه بود که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود: این پژوهش صرفاً بر روی زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی انجام گرفته است، از این رو برای تعمیم نتایج به سایر جوامع باید جانب احتیاط رعایت

¹ Allen-Walker & Beaton

² Edwards, Ermer, Salovey & Kiehl

³ Sjödin

⁴ Sakai, Raymond, McWilliams & Mikulich-Gilbertso

⁵ Van de Vyver & Abrams

⁶ Fix & Fix

⁷ Walters and Mandell

⁸ Dembo, Turner, and Jainchill

شود، روش اجرای پژوهش به گونه‌ای بوده است که اعضای نمونه بدون مداخله آموزشی و تنها براساس خودارزیابی، در مطالعه شرکت داده شدند و در صورت وجود برنامه‌های آموزشی، یافته‌های عینی تری بدست می‌آید و همچنین اعتبار یافته‌ها مربوط به یک دوره از مقطع زمانی است و گذشت زمان یا رویدادهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و محیطی ممکن است بر نتایجی که در این پژوهش حاصل شده است، اثرگذار باشد. بنابراین از حیث تعمیم آن باید دقت لازم اعمال شود. در پایان پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آتی مطالعات مشابهی بر روی جمعیت‌های آماری متفاوت صورت گیرد تا نتایج قابلیت تعمیم‌پذیری بیشتری داشته باشد و نتایج آن با نتایج پژوهش حاضر مقایسه گردد، از مداخلات روانشناختی در پژوهش‌های مشابه استفاده گردد تا یافته‌های عینی تری حاصل گردد و نقش متغیرهای میانجی مانند عوامل اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و محیطی، بر سلامت روانی زنان زندانی دارای اختلال شخصیت ضد اجتماعی بررسی شود.

سپاسگزارى

این پژوهش برگرفته از پایان نامه دکتری نویسنده اول در رشته روانشناسی می‌باشد و نویسندگان بر خود لازم می‌دانند از سازمان زندان‌های کل کشور و تمامی افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری نمودند، تشکر و قدردانی نمایند.

تعارض منافع

نویسنده مقاله کسب منافع مثل دریافت وجه یا به دست آوردن سهم در هر سازمانی در قبال نوشتن این مقاله را انکار می‌نماید و در مراجع قانونی پاسخگو می‌باشد.

منابع

- زارع، قربانی. (۲۰۲۱). بررسی تاثیر ادراک خطر، خودکارآمدی و حل مسئله اجتماعی بر رفتارهای یاری رسان با توجه به نقش میانجی گر هوش اجتماعی. پژوهش‌های روانشناسی اجتماعی، ۱۱(۴۳)، ۳۴-۱۹.
- صلیبی ژاسنت. (۱۴۰۱). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیت و هوش هیجانی با گرایش به جرم در زنان زندانی ۱۸ تا ۴۰ ساله شهر تهران. پژوهش نامه زنان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. ۱۳(۱)، ۱۳۷-۱۱۱.
- گل پرور م، (۱۳۸۶). ساختار عاملی پرسشنامه باورهای دنیای عادلانه رابین و پیلاو، شواهدی از تمایز باورهای دنیای عادلانه و ناعادلانه در ایران. مجله علوم روانشناختی.
- فرهمنده، سیدرضا جوادیان، جلیلی پیرانی. (۲۰۲۲). نقش ازخودبیگانگی، تبعیض جنسیتی و داغ انگ در طرد زنان زندانی از تعاملات بین فردی. فصلنامه علمی پژوهشی مددکاری اجتماعی، ۱۰(۴)، ۶۶-۵۷.
- کاشانکی حامد، قربانی، حاتمی. (۲۰۱۸). اثربخشی القا رفتار جامعه پسند بر سلامت روانی و جسمانی: نقش شفقت خود و بهوشیاری. شناخت اجتماعی، ۶(۲)، ۵۲-۳۹.
- میرهاشمی م، مالک زارعی، حیدرعلی، نظری علوم. (۲۰۱۸). پیش‌بینی تفکر جنایی بر اساس متغیرهای شخصی و کیفری در مجرمان. دانش و پژوهش در روان شناسی کاربردی، ۱۸(۴)، ۱۲۵-۱۱۵.
- نیازمند حسن، برزگر بقولی، سهرابی شگفتی نادره. (۱۴۰۱). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سرمایه روانشناختی و تفکر جنایی زندانیان شهر بوشهر. نشریه علمی رویش روان شناسی، ۱۰(۱۲)، ۲۵۰-۲۳۹.

- Allen-Walker, L., & Beaton, A. A. (2015). Empathy and perception of emotion in eyes from the FEEST/Ekman and Friesen faces. *Personality and Individual Differences*, 72, 150-154.
- Anderson, N. E., & Kiehl, K. A. (2014). Psychopathy: developmental perspectives and their implications for treatment. *Restorative neurology and neuroscience*, 32(1), 103-117.
- Baliouisis, M., Duggan, C., McCarthy, L., Huband, N., & Völlm, B. (2019). Executive function, attention, and memory deficits in antisocial personality disorder and psychopathy. *Psychiatry Research*, 278, 151-161.
- Bar-On, R. (1997). BarOn emotional quotient inventory. Toronto: MultiHealth Systems. Lerner, M. J.(1980). *The Belief in a just world: A fundamental delusion*. New York: Plenum Press.
- Ben-Ami Bartal, I., Decety, J., & Mason, P. (2011). Empathy and prosocial behavior in rats. *Science (New York, N.Y.)*, 334(6061): 1427–1430.
- Campos, C., Pasion, R., Azeredo, A., Ramião, E., Mazer, P., Macedo, I., & Barbosa, F. (2022). Refining the link between psychopathy, antisocial behavior, and empathy: A meta-analytical approach across different conceptual frameworks. *Clinical Psychology Review*, 94, 102145.
- Català, G. B., & Caparrós, B. C. (2023). The Dark Constellation of Personality, Moral Disengagement and Emotional Intelligence in Incarcerated Offenders. What's Behind the Psychopathic Personality?. *Journal of Forensic Psychology Research and Practice*, 23(4), 345-371.
- Chen, W., Xie, E., Tian, X., Zhang, G., 2020. Psychometric properties of the Chinese version of the resilience scale (RS-14): preliminary results. *PLoS One* 15 (10), e0241606.
- Daker, J.D.A. (2000). *Handbook of Emotional Intelligence*. New York: Bantam.
- Davis .M.H. (1983). Measuring individual differences in empathy: evidence for a multidimensional approach. *Journal of Personality and Social Psychology*, 44, 1, 113-126.
- Davis.M.H & Franzoi.S.L. (1991). Stability and change in adolescent self-consciousness and empathy. *Journal of Research in personality*, 25, 70-87.
- Davis. M. H; Conklin. L; Smith.S& Luce. C. (1996). Effect of perspective taking the cognitive representation of person: a merging of self and other. *Journal of personality and Social Psychology*, Vol. 70. No.4, 713-726. Davis. M. H; Luce. C& Kraus. J. S. (1994). The heritability of characteristics associated with dispositional empathy. *Journal of Personality*, 62: 3. 369-391.
- Deng, X., Chen, S., Li, X., Tan, C., Li, W., Zhong, C., ... & Ye, M. (2022). Gender differences in empathy, emotional intelligence and problem-solving ability among nursing students: A cross-sectional study. *Nurse Education Today*, 105649.
- Edwards, B. G., Ermer, E., Salovey, P., & Kiehl, K. A. (2019). Emotional intelligence in incarcerated female offenders with psychopathic traits. *Journal of personality disorders*, 33(3), 370-393. https://doi.org/10.1521/pedi_2018_32_349.
- Fazel S, Bains P, Doll H. Substance abuse and dependence in prisoners: a systematic review. *Addiction* (2006) 101(2):181–91. 10.1111/j.1360-0443.2006.01316.x
- Garofalo, C., Velotti, P., Callea, A., Popolo, R., Salvatore, G., Cavallo, F., & Dimaggio, G. (2018). Emotion dysregulation, impulsivity and personality disorder traits: A community sample study. *Psychiatry Research*, 266, 186-192.

- Gómez-Leal, R., Megías-Robles, A., Sánchez-López, M. T., & Fernández-Berrocal, P. (2021). Psychopathic traits and ability emotional intelligence in incarcerated males. *European Journal of Psychology Applied to Legal Context*, 13(2), 79-86.
- Huang Y, Wang Y, Wang H, Liu Z, Yu X, Yan J, et al. Prevalence of mental disorders in China: a cross-sectional epidemiological study. *Lancet Psychiatry* (2019) 6(3):211–24. 10.1016/S2215-0366(18)30511-X.
- Humphreys, K. L., McGoron, L., Sheridan, M. A., McLaughlin, K. A., Fox, N. A., Nelson III, C. A., & Zeanah, C. H. (2015). High-quality foster care mitigates callous-unemotional traits following early deprivation in boys: A randomized controlled trial. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 54(12), 977-983. PMID: 26598472 PMCID: PMC4660264 DOI: 10.1016/j.jaac.2015.09.010.
- Kaseweter, K., Rose, K., Bednarik, S., & Woodworth, M. (2020). More than meets the eye: the role of psychopathic traits in attention to distress. *Psychology, Crime & Law*, 26(2), 109-127.
- Knight, K., Garner, B. R., Simpson, D. D., Morey, J. T., & Flynn, P. M. (2006). An assessment for criminal thinking. *Crime and Delinquency*, 52(1), 159-177.
- Kong, Y., Cui, L., Yang, Y., & Cao, M. (2021). A three-level meta-analysis of belief in a just world and antisociality: Differences between sample types and scales. *Personality and Individual Differences*, 182, 111065.
- Lane, A., Meyer, B., Devonport, T., Davies, K., Thelwell, Richard, Gill, G., Diehl, C., Wilson, M. and Weston, Neil (2009) Validity of the Emotional Intelligence Scale for use in sport. *Journal of Sports Science and Medicine*, 8 (2).pp. 289-295.
- Lidén, M. (2020). Emotions and Cognition in International Criminal Justice: An Exploration from Cognitive Biases to Emotional Intelligence. *Forensic Science International: Mind and Law*, 1, 100037.
- Mansori, B. (2001). Reliability and Validation of Sibriashring Emotional Intelligence Questionnaire. M.S Dissertation of Tehran University.
- Marnat GG. The guidance of mental disorders for clinical psychologist, counselors and psychiatrists. Translate: Pashasharifi, Nikkhoo, volume 1. Tehran: Sokhan; 2005. [Persian].
- Moore, K. E., Gobin, R. L., McCauley, H. L., Kao, C. W., Anthony, S. M., Kubiak, S., ... & Johnson, J. E. (2018). The relation of borderline personality disorder to aggression, victimization, and institutional misconduct among prisoners. *Comprehensive psychiatry*, 84, 15-21.
- Moreira, P. A., Lopes, J. C., Inman, R. A., & Cunha, O. (2022). The personality of male prisoners: Moving towards an integrated temperament-and-character-based theory of criminal and antisocial behavior. *Journal of Criminal Justice*, 79, 101897.
- Reh Pardaz Fatemeh, Shirazi Mahmood. (2016). The Role of the Belief in a Justice World in Predicting Life Satisfaction among Female Students at University of Sistan and Baluchestan. *Journal of Educational Psychology Studies*, 13(24), 39-52. <https://doi.org/10.22111/jeps.2016.2779>[Persian]
- Rijnders, R. J., Terburg, D., Bos, P. A., Kempes, M. M., & van Honk, J. (2021). Unzipping empathy in psychopathy: Empathy and facial affect processing in psychopaths. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 131, 1116-1126. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2014.08.037>

- Robitaille, M. P., Checknita, D., Vitaro, F., Tremblay, R. E., Paris, J., & Hodgins, S. (2017). A prospective, longitudinal, study of men with borderline personality disorder with and without comorbid antisocial personality disorder. *Borderline personality disorder and emotion dysregulation*, 4(1), 1-13.
- Rubin, Z., & Peplau, L. A. (1973). Belief in a just world and reactions to another's lot: A study of participants in the national draft lottery. *Journal of Social Issues*, 29 (4), 73-93.
- Rubin, Z., & Peplau, L. A. (1975). Who believes in a just world? *Journal of Social Issues*, 31 (3), 65-89.
- Sakai, J. T., Raymond, K. M., McWilliams, S. K., & Mikulich-Gilbertson, S. K. (2019). Testing helping behavior and its relationship to antisocial personality and psychopathic traits. *Psychiatry research*, 274, 98-104.
- Shahbahrani, M. H., & Dokanehifard, F. (2019). Comparing Personality Disorders and Criminal Thinking Styles in Male and Female Prisoners Convicted of Violent Crimes. *Avicenna Journal of Neuro Psycho Physiology*, 6(3), 103-112.
- Sinha, S. (2016). Personality correlates of criminals: A comparative study between normal controls and criminals. *Industrial psychiatry journal*, 25(1), 41-46.
- Turner, D., Sebastian, A., & Tüscher, O. (2017). Impulsivity and cluster B personality disorders. *Current Psychiatry Reports*, 19(3), 1-14.
- Umemura T, Šerek J. Different Developmental Pathways from Parental Warmth to Adolescents' Trust in Peers and Politicians: Mediating Roles of Adolescent-Parent Attachment and Belief in a Just World. *Soc Justice Res.* 2016;29:186-205.
- Varastehfar A, Hasheidaran H, Rafiee N. A survey on reasons social crimes caused in women and girls who were visiting the social emergency centers in Shahr-Kord. *Social Research Quarterly.* 2011; 4 (10): P. 35-62
- Vrućinić, Žana. "Criminal Lifestyle and Criminal Thinking Style as Predictors of the Results of Monitoring Activity of the Convicts in the Process of (Re) Classification." *Revija za kriminalistiko in kriminologijo/Ljubljana* 70.4 (2019): 323-334. Van de Vyver, J., & Abrams, D. (2018). The arts as a catalyst for human prosociality and cooperation. *Social Psychological and Personality Science*, 9(6), 664-674.
- World Prison Brief (2018). [cited 2018 Oct 21, 2018]. Available from: <http://www.prisonstudies.org/>.
- Yang, C., Wang, J., Shao, Y., Liu, M., & Geng, F. (2022). Antisocial and borderline personality traits and childhood trauma in male prisoners: mediating effects of difficulties in emotional regulation. *Child Abuse & Neglect*, 132, 105822.
- Zhong S, Zhu X, Graham M, Guo H, Chen Y, Luo C, et al. Mental health problems, history of drug use and violent offending are associated with increased suicide risk in imprisoned females. *Front Psychiatry* (2020) 10:395. 10.3389/fpsy.2019.00395.
- Zwir, I., Arnedo, J., Del-Val, C., Pulkki-Råback, L., Konte, B., Yang, S. S., ... & Cloninger, C. R. (2020). Uncovering the complex genetics of human temperament. *Molecular psychiatry*, 25(10), 2275-2294.